

RANDOM ONZE TOREN

Oud-Katholieke parochie HH. Anna en Maria te Haarlem

Jaargang 2024 nr 2

Pinksteren | Titiaan | 1545

Colofon

Nieuwsbrief

Rondom onze Toren is een uitgave van de OKKN parochie HH. Anna en Maria te Haarlem
Het volgende nummer verschijnt september 2024. Deadline voor uw bijdrage is 1 augustus 2024

Redactie

- ◇ Wim de Graaf
(w.degraaf01@quicknet.nl)
- ◇ Pastoor Robert Frede
(robert.frede@okkn.nl 023-5326878 / 06-22920471)
- ◇ Christel Ruts (corrector)
- ◇ Peter van der Sman
(opmaak)

Giften

Uw gift voor het blad is welkom op
NL67 INGB 0005351468 t.n.v.
giften en bijdrage O.K. parochie
St. Anna en Maria, o.v.v.
‘Rondom onze toren’

Website

<https://haarlem.oudkatholiek.nl>

facebook.com/oudkatholiekhaarlem

Webredactie

- ◇ Peter van der Sman

Diensten

Onze vieringen zijn online te volgen of terug te kijken op YouTube via

<https://haarlem.oudkatholiek.nl/youtupe-streams-terugkijken/>

INHOUD

WOORD VAN DE PASTOOR	3
KERKBESTUUR	5
BAZAAR	6
DE NOVEENKAARS	7
WAT DE TOEKOMST BRENGEN MOGE	8
OVERWEGING	10
AGENDA	14

Redactioneel

Sinds begin 2022 verzorgde Esther van Enckevort de opmaak van “Rondom onze toren”. Ook na haar verhuizing naar Houten bleef ze dit doen, tot dit nummer. Esther, dank je wel voor je werk en je inzet. Wim blijft de stukjes verzamelen en laat ze door Christel nalezen, en ik verzorg nu de opmaak.

Peter van der Sman

Woord van de pastoor

Beste parochianen en vrienden van de parochie,
De zomermaanden komen er (hopelijk) weer aan.

Na Pinksteren – deze keer alleen in de Grote Kerk – en het hoogfeest van de Heilige Drie-eenheid gaan we de “groene” zondagen van het kerkelijk jaar in.

In dit lezingenjaar ligt het accent op Marcus met aanvullingen vanuit het Johannes-evangelie. Het evangelie van Marcus wordt veronderstelt het oudste te zijn en brengt ons met zijn ontstaanstijd nog in de eerste eeuw redelijk dicht bij de getuigenis van de eerste discipelen.

Ik hoop velen van u op zondag te mogen ontmoeten, zij het aan de Kinderhuissingel of per livestream.

Mocht u trouwens naar aanleiding van een viering nog eens verder willen praten dan kunt u altijd contact opnemen met mij.

In het kerkbestuur is er nog steeds een vacature.

We staan voor grote uitdagingen op het gebied van het gebouwenbeheer maar zijn door de keuze voor een begeleidende architect/aannemer op de goede weg. We hopen de twee zalen dit najaar aan te kunnen pakken op het gebied van energie-efficiëntie en uitstraling. We hopen ook een minder-validen toilet te kunnen plaatsen. Een aanpassing van de gewone toiletten zou dan (eindelijk) ook plaats kunnen vinden.

De nieuwe kerkbestuurder hoeft zeker geen “bouwer” te zijn, goede ideeën voor de toekomst van de parochie en tijd voor ondersteunende werkzaamheden is zeer gewenst.

De financiële administratie van de parochie zal worden uitbesteed; helaas moeten we daarvoor kosten maken.

Wilt u deze zomer de pastoor graag op huisbezoek?
Maakt u dan een afspraak via robert.frede@okkn.nl of tel. 06-22920471.

Ik wens u allen een mooie lente, in Haarlem en daarbuiten,
met een hartelijke groet vanuit de pastorie aan de Kinderhuissingel,
Robert Frede,
pastoor

Kerkbestuur

Het bestuur bestaat momenteel officieel uit pastoor Robert Frede, de kerkmeesters Doeko Bosscher en mijn persoon. Gelukkig hebben we enorm, en ik bedoel ENORM, veel steun aan Brigitte Paulissen, als enthousiaste adviseur en regelaar, met name waar het Buurtbakens aangaat. Voor de nieuwsbrieven, toch een belangrijke vorm van communicatie met de parochianen, pak ik graag de taak weer op om u een beetje op de hoogte te houden wat er zoal in het kerkbestuur besproken wordt.

De meesten van u komen in de kerk in verband met hun geloof en voor de vieringen. Meestal een keer per week. Een dienst van een dik uur, plak er nog koffie aan vast, anderhalf uur. Toch zou ik iedereen ook wel eens iets van de resterende honderdzesenzestigeneenhalf uur in het gebouw willen laten zien. De reuring die er is! Al die mensen die je niet via de OKK of de Anglicanen kent. We hadden natuurlijk een tijdlang lesgroepen via Danner en Danner, we hebben Oekraïners gehad, nu weer tijdelijk taalschool Lexikon, de VVE van Mons Aurea, onze achterburen vergaderen er, er is een kantoor van de Antonius Gemeenschap, kortom er bereiken toch heel veel mensen ons kerkgebouw. Dat is mooi, dat is verbindend, dat is inspirerend. U kunt zich voorstellen dat dat heel veel organisatie met zich meebrengt, soms de gekste dingen. Eerst moeten mensen komen kennis maken en het gebouw zien. Afspraken gemaakt, contracten getekend, data vastgelegd, rekeningen verstuurd, betalingen gecontroleerd, de verhuuragenda bijgehouden, borgsommen voor sleutels betaald, sleutels bijgehouden, verwarming aangezet, enzovoorts, enzovoorts, enzovoorts. Nou ja, daar gaat het vaak over in de kerkbestuursvergaderingen.

De kerk als ontmoetingsplek, als plek voor verbinding. En, laten we het maar plat zeggen, het gaat ook om geld, geld dat de verhuur binnenbrengt. Geld dat ook in de toekomst moet binnenkomen, om het gebouw overeind te houden, zodat ook uw anderhalf uur vieringen-koffie-beleving per week gewaarborgd blijft.

Joep Beneken Kolmer

Bazaar

Bazaar? Doen we dat nog?

Jazeker!

O.l.v. Brigitte en met daadkrachtige hulp van met name Menno is er de laatste tijd flink opgeruimd in de grote kelder onder de kerk. De bedoeling is de opgedolven schatten op zaterdag 6 juli a.s. te verkopen. Dit alles met een muzikaal programma in de kerken onder medewerking van de Antonius-gemeenschap.

De opbrengst is voor de helft bestemd voor het werk van de Antonius-gemeenschap (ondersteuning van projecten van jongeren in armoede, high teas in Haarlemse verzorgingshuizen enz.) en voor de helft voor de verbetering van de geluidsinstallatie in de kerk (daar is wel wat nodig voor o.a. de streaming en de verbetering van de loopmicrofoons).

Nadere aankondigingen volgen nog.

Zin om mee te doen? Meld je aan bij de pastoor of bij Brigitte

De noveenkaars

De noveenkaars van onze kerk brandt vaak bij ons. Soms voor speciale gedachten, soms om wat meer helder licht in de wereld te laten schijnen. Het kan verschillende gedachten in zich mee dragen. Elke keer als ik de kaars zie dan sta ik stil bij zieke vrienden, mijn vader kostgeleden nog en dat heeft iets goeds vanbinnen. Het zijn soort van korte gebedjes.

Wees gegroet zijn sterke woorden voor bijvoorbeeld het bekende gebed tot Maria, maar ik zie het ook als woorden van welkom voor nieuwe mensen in onze kerk.

“Wees gegroet jij gegroet nieuweling en mag ik je in deze dienst de weg wijzen.” Het zijn toetreedwoorden voor mij. Toetreden tot de wereld in een open houding, hoe die wereld ook is.

Op internet staat dit over de Noveenkaars:

Een kaars die negen dagen en nachten brandt met een speciale intentie zoals de vraag om genezing of kracht voor een zieke, om uitkomst in moeilijke omstandigheden, om vrede enz.

Wat het voor jou kan betekenen weet ik niet, maar hoop dat het je ook veel goeds doet en een mooi geschenk aan een ander.

Tip: plaats de kaars op een onderzetter!

Brigitte Paulissen

Wat de toekomst brengen moge

Deze tekst van lied nummer 720 uit ons gezangboek heeft mij de laatste tijd wel een paar keer door het hoofd gespeeld en als je de tekst nog eens goed doorneemt, dan geeft dat toch een zekere rust. Waarom dan, zult u vragen, het is niet direct het vrolijkste lied dat we kennen. Wel, daar mijmer ik wel eens over, zeker nu ik naar de tachtig jaren loop en te maken krijg met wat gezondheidsproblemen die niet zonder risico zijn. Ik ben werkzaam geweest in het oude en nu zeer gemiste bejaardenoord en ben daar met de bewoners geconfronteerd met het einde van het leven. Daar gaat iedereen anders mee om en toch komt het allemaal op hetzelfde neer. Als je eenmaal tachtig bent, heb je een lange geschiedenis achter de rug en een toekomst, die zeer onzeker is. Ik zei wel eens: om morgenavond te halen hebben we allemaal evenveel kans, alleen, ik heb misschien meer herkansingen. Nu is dat eerste nog steeds waar maar dat laatste is nu ook voor mij zeer onzeker.

Toch, beste mensen, ben ik niet onzeker over die toekomst. Ik heb er een vast vertrouwen in dat het dan ook allemaal goed zal zijn. Hoe, dat weet ik niet, goed zeker en ik laat mij graag verrassen, al kan ik geduldig nog wel even wachten. Dat doen we dan ook maar. De tekst van het lied, helpt je daar wel bij al wil ik die laatste zin even aanpassen want: “waar de weg mij brengen moge, aan des Vaders trouwe hand, loop ik met mijn ogen open, naar het onbekende land”. Ik wil niets missen van die schoonheid.

*Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heren hand,
moedig sla ik dus de ogen, naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen; Vader wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dragen met een rustig kalme moed!*

*Heer, ik wil uw liefde loven, al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij uw wegen duister, zie, ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al uw luister, als ik in uw hemel kom!*

*Laat mij niet mijn lot beslissen: zo ik mocht, ik durfde niet.
Ach, hoe zou ik mij vergissen, als Gij mij de keuze liet!
Wil mij als een kind behand'len dat alleen de weg niet vindt:
Neem mijn hand in uwe handen en geleid mij als een kind.*

*Waar de weg mij brengen moge, aan des Vaders trouwe hand,
Loop ik met mijn ogen open, naar het onbekende land.*

Met dank aan Jacqueline E. van der Waals voor de tekst (sorry voor die kleine wijziging) en John Zundel voor de melodie.

Jan Sentveld

Overweging

Op 25 juli wordt in de katholieke traditie de feestdag van de heilige apostel Jakobus gevierd, een apostel die veel mensen vooral kennen omdat een beroemde wandelweg – de Camino de Santiago de Compostela – uit veel Europese landen naar zijn graf leidt.

Hij is dus volgens mij één van de meest populaire heiligen van onze tijd, althans dat zou je kunnen denken als je de enorme groepen mensen ziet die tegenwoordig weer de lange en moeizame pelgrimage vanuit hun eigen oorsprongsplaats naar Santiago de Compostela in Spanje maken.

Daar - in het Noorden van Spanje - ligt volgens de oude traditie het lichaam van de heilige begraven. Ooit op wonderbaarlijke wijze vanuit het heilig land naar zijn huidige rustplaats gebracht was het voor de mensen een bijna onuitputtelijk bron van inspiratie. Het is een van de weinige plaatsen in Spanje die nooit door de Moren voor langere tijd kon worden bezet, een plek ook die door velen vanwege zijn lange traditie als reisdoel als een van de bakermatten van de Europese beschaving wordt gezien. Waarschijnlijk is het dus niet voor niets dat de Spanje voor de kleine rode koperen euromunten koos voor een afbeelding van de façade van deze kerk.

Jakobus, de apostel.

Jakobus, de broer van Johannes evangelist volgens de traditie.

Jakobus, die werd gedood omwille van zijn getuigenis voor Jezus Christus.

Een heilige vanaf de eerste dagen, een mens verhoogd in de ogen van de anderen. Heilig, dus bijna net God zou je kunnen denken. Geen wonder, dat mensen uit alle streken van de wereld naar het graf van zo'n man reizen en hoopten op genezing, op vergeving van zonden, op verandering in en van hun leven.

In het evangelie komen we hem onder andere tegen bij Mattheüs (Mt.20, 20-28).

Mattheüs vertelt ons een verhaal dat gemakkelijk tot een wat onplezierig, ongemakkelijk gevoel leidt. De moeder van de zonen van Zebedeus – op zichzelf al een interessant stijlfiguur – komt bij Jezus om voor de toekomst van hun zonen te pleiten. Zij gelooft in Jezus, dat is duidelijk, anders zou zij haar wens niet hoeven te uiten. Maar zij gelooft in zijn macht op een vrij traditionele manier: Jezus is God voor haar, dus hij zal doen wat goden doen: Hij zal zijn volgelingen, in dit geval haar zonen, een schitterende toekomst bezorgen.

En net zoals Farao in Egypte na zijn dood rechts naast de goden kwam te zitten, zo zouden ook haar zonen dicht bij God zijn. Daarbij was het in Jezus' groep anders begonnen zou je denken. Mensen werden aangesproken door Jezus, uitgedaagd door zijn manier van leven en de wijze waarop hij Schrift en traditie van zijn volk opnieuw probeerde uit te leggen. En de groep die met hem mee trok kende geen hiërarchie anders dan het natuurlijke leiderschap van Jezus. Dit leiderschap is niet op macht in de traditionele zin gebaseerd: Jezus heeft er niet voor gevochten, het is volgeling zijn van een grote leraar, niet meer maar vooral ook niet minder. Met deze structuur is de groep van Jezus anders dan de meeste groepen en organisaties die we kennen. In de maatschappij, maar zeker in het bedrijfsleven en het leger is alles zeer duidelijk gestructureerd op basis van duidelijke machtlijnen.

Zo is het onder u niet.

Het zijn woorden die je bijna zacht moet uitspreken, anders is het haast niet te begrijpen.

Wat Jezus hier zegt is een zachte en stille revolutie, wellicht de grootste die er ooit zal zijn. Er wordt niet meer tegen iets gestreden, er wordt iets opzij gezet, een beetje terloops weggehaald als ware het een enigszins uit de mode geraakt voorwerp.

Iets dat je wegneemt zonder verdriet en zonder gemis. Er komt iets nieuws voor in de plaats – dat weet je – iets dat mooier, passender menselijker is. In Jezus groep zal er dienstbaarheid zijn. En in deze

dienstbaarheid aan elkaar, in dit omzien naar de naaste ligt de waarachtige verandering. Als je met iemand optrekt ben je niet meer alleen. En in het gevoel van alleen-zijn – dat ons mensen geregeld kan overvallen – daarin ligt de basis van veel verkeerde autoritaire machtsstructuren. Je voelt je alleen ten opzichte van iemand die krachtiger is: je zult zwijgen om je te beschermen en de ander kan zijn weg gaan zoals hij wil. Het wezen van de dictatuur ligt daarin besloten. Maar als je niet meer alleen bent dan vrees je minder, of je kunt je angsten tenminste delen. Bijna alle onrechtvaardige dictaturen begonnen te wankelen toen de mensen hun individualisering doorbraken en niet meer bevreesd waren. Toen zij ongenoegen deelden en zo de machthebbers lieten zien dat het mogelijk is om ook anders te denken. Dát was het waar het Jezus om te doen was, dát was het ook waarom hij zo werd gevreesd door de Schriftgeleerden en farizeeën van zijn tijd. Mensen vonden bondgenoten in hun strijd, de vraag wie onder hen de belangrijkste was werd gewoon opzij geschoven.

Maar wie onder u groot wil worden, die zal uw dienaar zijn: en wie onder u de eerste wil wezen, die zal uw knecht zijn. Je kunt dit woord van Jezus als neerdrukkend, als moraliserend ervaren. “Dienen” komt gewoon vaak weer de heersende machten ten goede. Maar zo is het hier niet bedoeld. Er wordt hier eerder bedoeld op een natuurlijk gevoel van “meeleven” van “mede ondergaan”. Dat in het eigen hart het leed van de ander iets mee laat bewegen. Zodat je je niet meer mee afvraagt: Wat kan er gedaan worden met de ander? Maar: Wat kan ik voor de ander doen? Wat is noodzakelijk zodat er voor de ander hulp is? Dát is hetgeen volgens Jezus werkelijk relevant is: alleen daarop is menselijke grootheid, menselijke macht gebaseerd. Alle andere dingen worden voor deze achtergrond klein en irrelevant.

En op de een of andere manier kunnen we hier ook een soort boog maken en terugkeren naar de populariteit van Jakobus nu.

Is hij werkelijk een grote volksheilige?

Ik vrees van niet. De meeste mensen weten waarschijnlijk niet eens wie hij was en denken bij heiligheid eerder aan Moeder Teresa of ds. Martin Luther King, aan hun eigen persoonlijke steun en toeverlaat in moeilijke tijden of aan Maria. Ik denk dat het daarin niet ligt.

Maar de mateloos populaire bedevaart naar Santiago brengt ons toch ook zeer dicht bij de kern van het verhaal uit Mattheüs.

Mensen ervaren tijdens de lange wandeltocht naar Santiago hun eigen sterkte. “Ik kan het volbrengen”. En zij ervaren de solidariteit van de andere wandelaars. Je helpt elkaar erdoorheen als het even moeilijk gaat.

En dan - zo hoorden we Jezus zeggen - dan is God werkelijk nabij, dan leef je als de discipelen: niemand was de grootste en er was geen vrees.

Als dát hetgene is wat Santiago ons mensen nu, ons Europeanen nu leert, dan is hij waarlijk een grote heilige.

Robert Frede, pastoor

AGENDA

Bij de diensten

Op donderdag 9 mei vieren we om 10.00 uur de eucharistie voor Hemelvaart.

Anders dan in voorgaande jaren zal er dit jaar geen aparte pontificale eucharistieviering voor het hoogfeest van Pinksteren op zaterdagavond gehouden worden.

De parochie neemt deel aan de oecumenische viering van Schrift en Tafel (met avondmaal dus) op zondagochtend 19 mei in de Grote of Bavo-kerk op de Grote Markt in Haarlem. De dienst begint om 10.00 uur, de predikant is onze bisschop Dick Schoon.

In die zin tóch een pontificale viering 😊. De cantorij van de Bavo zingt onder leiding van Anton Pauw.

.MEI

5 zondag	6^e zondag na Pasen - Vocem lucunditatis 10.00 uur eucharistieviering celebrant: mgr. Dick Schoon
9 donderdag	Hemelvaart 10.00 uur eucharistieviering celebrant: em. past. Koenraad Ouwens
12 zondag	7^e zondag na Pasen - Exaudi 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Erna Peijnenburg uit Alkmaar
19 Zondag	Pinksteren Oecumenische viering in de Grote Kerk. 10:00 uur voorgangers: ds. Willemijn van Dijk (PKN), ds. Sietse van Kammen (Luth.), ds. Sabine du Croo de Jongh (Rem.) en mgr. Dick Schoon
26 zondag	1^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pastoor Robert Frede

JUNI

2 zondag	2^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pastoor Robert Frede
9 zondag	3^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pastoor Robert Frede
16 zondag	4^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: mgr. Dick Schoon
23 Zondag	5^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: mgr. Dick Schoon
30 Zondag	6^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pastoor Robert Frede

JULI

7 zondag	7^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pr. Mattijs Ploeger
14 zondag	8^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pastoor Robert Frede
21 zondag	9^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: em.past. Joop Albers uit Hoorn
28 Zondag	10^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pastoor Robert Frede

Augustus

4 zondag	11^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pastoor Robert Frede
11 zondag	12^e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pastoor Robert Frede